

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XL De non renatis, & eorum cruciatu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER TERTIVS.

am eorū corda cōuertere, atq; ipsa cōuersione salua-
 re. Quid em̄ aliud, p̄ inimicis orandū est, nisi hoc q̄d
 Apost. ait: vt det illis deus p̄nitentiā ad cognoscenti- 2. Timo. 3.
 dū veritatē, & resipiscāt à diaboli laq̄is, à quo captiui
 tenent̄ ad ipsius voluntatē. Et quō pro illis tunc ora-
 bit, qui iam nullatenus possunt ad iustitię opa ab ini-
 quitate cōmutari? Eadē itaq; causa est cur non oret̄
 tunc pro hominibus eterno igne dānatis, q̄ nūc etiā
 causa est vt nō oretur p̄ diabolo, angelisq; eius eter-
 no supplicio deputatis. Quæ nunc & iam causa ē vt
 non orent sancti hoīes, p̄ hominibus infidelib; im-
 pijsq; defunctis, nisi q̄a de eis vtiq; q̄s eterno suppli-
 cio deputatos iam nouerūt, añ illū iudicij iusti cōspe-
 ctū oratiōis suę meritū cassari refugiūt? Quod si nūc
 quoq; viuētes iusti mortuis & dānatis iniustis mini-
 me cōpatiunt̄, q̄n̄ adhuc aliqd iudicabile de sua cau-
 sa sese p̄peti & iam ipsi nouerūt, quāto districti⁹ tūc
 iniquorū tormēta respiciūt, q̄n̄ ab omni vitio corru-
 ptiois exuti ipsi iam iustitiæ vicini⁹ atq; arctius inhæ-
 rebunt? Sic q̄ppe eorū mētes per hoc q̄d iustissimo iu-
 dici inherēt vis districtiōis absorbet, vt oīno eis non
 libeat quicquid ab illius æternæ regulæ subtilitate
 discordat.

De non renatis, & eorū cruciatu. XL.

Q Vicunq; vero ab illa p̄ditionis massa, q̄ fctā
 est per hoīem primū non liberātur, per vnū
 mediatorē dei & hominū, resurgēt quidem
 etiā ipsi, vnusquisq; cum sua carne, sed vt cum diabo-
 lo eiusq; angelis puniātur. Vtrū sane ipsi cū vitijs &
 deformitate suorū corporū resurgāt, quicūq; in eis vi-

HAY. DE VARIET. LIB.

tiōsa & deformia mēbra gestarunt, ingrendo labo-
rare qd opus est? Neq; em̄ fatigare nos debet incer-
ta eorū habitudo vel pulchritudo, quorū erit certa &
sempiterna dānatio. Nec moueat quō erit in eis cor-
pus incorruptibile si dolere poterit. Nā non est vera
vita, nisi vbi feliciter viuūt, nec vera incorruptio, nisi
vbi salus nullo dolore corrumpitur. Vbi aut̄ infelix
mori non finitur, & vt ita dicā mors ipsa non morit̄,
& vbi dolor ppetuus non interimit sed affligit, ipsa
corruptio non finitur. Hęc in sanctis scripturis secū-
da mors dicitur, nec prima tñ, q̄ suum corpus anima
relinq̄re cogit, nec secūda q̄ pœnale corp⁹ anima re-
linq̄re nō permittit̄ hoī accidisset si nemo peccasset.

**Quod ex angelis facti dæmones pro-
pter superbiam de cælis p̄iecti, irrenocabili
percussisunt pœna.** Cap. XLI.

DAemones vero qui nunc sunt, fuerunt aliquñ
sine p̄ctō creati, & ad seruiēdum deo suo feli-
citer instituti, v̄oluntate p̄pria deprauati no-
luerunt p̄manere qd facti sunt. Et cum se contra su-
um creatorē typo superbię localis hostilit̄ extulisset,
de supna celi regiōe p̄iecti sunt, q̄s diuina sentētia eō
sub iudicio condēnauit, vt quia noluerunt pseuera-
re cum possent, nec velint reparari nec possint. Siq-
dem p̄uaricationis eorum (quod fuit irrenocabilis
iudicij) animaduersiōe p̄cussi sunt, & ad damnationē
iustissimā profecto pertinuit, quod v̄oluntatē rede-
undi ac facultatē penitus amiserunt. Sicut ecōtrario
v̄oluntatis sanctorū angelorum fuit, quod malis spō-
te cadentibus ipsi in sua dignitate manserunt.